

بسم الله الرحمن الرحيم

تبریک عرض می‌کنیم عید سعید غدیر را - که در تعبیرات احادیث ما از آن به «عیدالله الاکبر» تعبیر شده است - به همه ی ملت عزیزمان، به شما عزیزانی که در اینجا تشریف دارید و به همه ی مردم قم که سابقه ی پایبندی قومی ها به ولایت، یک سابقه ی بسیار طولانی است؛ حداقل یک سابقه ی هزار و صد ساله.

آن روزی که بسیاری از مسلمانان در اقطار وسیع اسلامی از انوار معارف اهل بیت (علیهم السلام) محروم بودند، «قم» در سالهای آخر زندگی ائمه (علیهم السلام)؛ زمان حضرت هادی و حضرت عسگری و بعد از آن، پایگاه اشاعه ی این انوار و تربیت شاگردان برجسته ی اهل بیت بود.

در دوران حاضر هم قومی ها در ماجرای شگفت آور انقلاب اسلامی نقش خشکنی ایفا کردند. برای مردم و جوانان قم که توانستند در خط مقدم فعالان انقلاب کار بزرگی آغاز کنند، آزمون خوبی بود که تداوم آن توانست بتدریج به حرکت عمومی مردم کشور و انقلاب عظیم اسلامی بینجامد. خداوند اجر مردم عزیز قم را روزبه روز زیاد کند و توفیقات خود را بر آن مردم و شما عزیزان نازل کند.

بعد از انقلاب هم تا امروز قم مرکز خط مستقیم و اصیل انقلاب در همه ی میدانها باقی مانده است و در دفاع مقدس و در مسائل گوناگون، پافشاری و پایداری قم، مردم قم و حوزه ی علمیه ی معظم قم توانسته است بسیاری از آحاد ملت را در این برهه ها راهنمایی کند.

مسئله ی «غدیر» یک مسئله ی تاریخی صرف نیست؛ نشانه ای از جامعیت اسلام است. اگر نبی مکرم - که در طول ده سال، یک جامعه ی بدوی آلوده ی به تعصبات و خرافات را با آن مجاهدتهای عظیمی که آن بزرگوار انجام داد و به کمک اصحاب باوفایش به یک جامعه ی مترقی اسلامی تبدیل کرد - برای بعد از این ده سال، فکری نکرده بود و نقشه ای در اختیار امت نگذاشته بود، این کار ناتمام بود. رسوبات تعصبات جاهلی به قدری عمیق بود که شاید برای زدودن آنها سالهای بسیار طولانی نیاز بود. ظواهر، خوب بود؛ ایمان مردم، ایمان خوبی بود؛ البته همه در یک سطح نبودند؛ بعضی در زمان وفات پیغمبر اکرم یک سال بود، شش ماه بود، دو سال بود که اسلام آورده بودند؛ آن هم هیمنه ی قدرت نظامی پیغمبر همراه با جاذبه های اسلام، اینها را به اسلام کشانده بود. همه که جزو آن مسلمانان عمیق دوران اول نبودند. برای پاک کردن رسوبات جاهلی از اعماق این جامعه و مستقیم نگه داشتن خط هدایت اسلامی بعد از ده سال زمان پیغمبر، یک تدبیری لازم بود. اگر این تدبیر انجام نمی شد، کار ناتمام بود. این که در آیه ی مبارکه ی سوره ی مائده می فرماید: «الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی»، تصریح به همین معناست که این نعمت - نعمت اسلام، نعمت هدایت، نعمت نشان دادن صراط مستقیم به جامعه ی بشریت - آن وقتی تمام و کامل می شد که نقشه ی راه برای بعد از پیغمبر هم معین باشد؛ این یک امر طبیعی است.

این کار را پیغمبر در غدیر انجام دادند؛ امیرالمؤمنین را که از لحاظ شخصیت - چه شخصیت ایمانی، چه شخصیت اخلاقی، چه شخصیت انقلابی و نظامی، چه شخصیت رفتاری با قشرهای مختلف افراد - یک فرد ممتاز و منحصر بفردی بود، منصوب کردند و مردم را به تبعیت از او موظف کردند. این هم فکر پیغمبر نبود، این هدایت الهی بود، دستور الهی بود، نصب الهی بود؛ مثل بقیه ی سخنان و هدایتهای نبی مکرم که همه، الهام الهی بود. این دستور

صریح پروردگار به پیغمبر اکرم بود، پیغمبر اکرم هم این دستور را عمل کردند. مسئله ی غدیر این است؛ یعنی نشان دهنده ی جامعیت اسلام و نگاه به آینده و آن چیزی که در هدایت و زعامت امت اسلامی شرط است. آن چیست؟ همان چیزهایی که شخصیت امیرالمؤمنین، مظهر آنهاست: یعنی «تقوا»، «تدین»، «پایبندی مطلق به دین»، «ملاحظه ی غیر خدا و غیر راه حق را نکردن»، «بی پروا در راه خدا حرکت کردن»، «برخورداری از علم»، «برخورداری از عقل و تدبیر»، «برخورداری از قدرت عزم و اراده»؛ این يك عمل واقعی و در عین حال نمادین است. امیرالمؤمنین را با همین خصوصیات نصب کردند، در عین حال این نماد زعامت امت اسلامی در طول عمر اسلام - هر چه که بشود - همین عمل است؛ یعنی نماد زعامت و رهبری اسلامی در طول زمان همین است، همان چیزی که در انتخاب الهی امیرالمؤمنین تحقق پیدا کرد. غدیر، يك چنین حقیقتی است.

ما شیعیان و پیروان اهل بیت، هزاران بار خدا را شکر می گزاریم که چشم ما را به این حقیقت باز کرد، دل ما را پذیرای این حقیقت کرد، ما را در محیطهایی به دنیا آورد و پرورش داد که این حقیقت در آن محیطها جا افتاده بود؛ اینها خیلی نعمتهای بزرگی است.

يك نکته ای که در کنار این لازم است پیروان اهل بیت و نیز همه ی مسلمانان در نظر داشته باشند، این است که: ما از حادثه و واقعه ی غدیر - که نشانه ی عظمت اسلام و جامعیت اسلام است - به عنوان وسیله ای برای تضعیف اسلام استفاده نکنیم. این را من بالخصوص امروز و این روزها موظف و مقیدم که به همه ی ملت عزیزان و همه ی مسلمانها در هر نقطه ی دنیا عرض بکنم که مراقب باشند امروز برای تضعیف اسلام، دشمنان به دنبال همین نقطه ی خاص، همین چیزی که منشأ عظمت اسلام است، هستند؛ یعنی مسئله ی شیعه و سنی، قبول غدیر و انکار غدیر. دشمن می خواهد مسئله ی غدیر را يك مایه ی برادرکشی و جنگ و خونریزی قرار بدهد؛ در حالی که غدیر می تواند وسیله ی ائتلاف و برادری مسلمانها با هم باشد. مرحوم شهید مطهری (رضوان الله علیه) قبل از انقلاب يك مقاله ی مفصلی درباره ی کتاب «الغدیر» علامه ی امینی نوشتند و ثابت کردند که الغدیر علامه ی امینی، وسیله ی وحدت مسلمین است. بعضی خیال می کردند کتاب الغدیر ممکن است مایه ی افتراق بشود. ایشان می گوید اگر درست فکر کنیم، درست عمل کنیم و سنجیده پیش برویم، کتاب الغدیر مایه ی وحدت دنیای اسلام است. برادران اهل سنت ما هم می توانند در يك محیط خالی از پیش داورى به منابع غدیر مراجعه کنند؛ یا می پذیرند، یا نمی پذیرند. در هر دو صورت، چه بپذیرند و چه نپذیرند، این معنا مسلم است که قضیه ی غدیر هیچ گونه جنگ و دعوی بین پذیرنده و نپذیرنده به وجود نمی آورد و اختلافات را ایجاب نمی کند. برای شیعیان هم همین طور است. شیعیان هم خدا را شکر کنند که از طرف پروردگار به نعمت این اعتقاد و معرفت متنعم شدند. آن برادرهایی هم که این حقیقت را قبول نکردند، یا مراجعه نکردند، یا اطلاع ندارند و یا نتوانستند ذهنهایشان را قانع کنند، آنها هم اعتقادی ندارند. این، اختلاف و درگیری را ایجاب نمی کند.

امروز اصرار استکبار در دنیای اسلام بر ایجاد تفرقه است. راه های دیگر را رفتند؛ اما ناکام ماندند. شما ملاحظه کنید امریکا در دو، سه تصرفی که در منطقه ی خاورمیانه کرد، در همه بی استثناء شکست خورد؛ نه در عراق، نه در لبنان، نه در افغانستان و نه در فلسطین، آن مقصودی که امریکای مستکبر دنبال می کرد - آن هم با هزینه های بسیار سنگین و انبوه (پول، سلاح، نیروی انسانی و سیاست) - برای اینکه بتواند مقاصد خودش را در این چهار نقطه تحقق ببخشد، نتوانست و در هر چهار نقطه ناکام ماند؛ به مقصودهایش نرسید و دارد سختیهای شکست را مزمره و احساس می کند. يك روزی - سه، چهار سال قبل - ما این حرفها را می زدیم، اما امروز خود امریکاییها می گویند و خود سیاستمدارانشان هم این را تکرار می کنند. بنابراین از راه های دیگر دستشان بسته شده است.

چند راه برای شکست وارد آوردن به بیداری اسلام - که منشأ آن هم، برافراشته شدن پرچم جمهوری اسلامی در ایران

است - در مقابل آنها باقی مانده است. يك راه عمده ی آنها همین مسئله ی شیعه و سنی است که بگویند جمهوری اسلامی ایران، جمهوری شیعه است و آن را در مقابل جامعه ی بزرگ اهل تسنن قرار دهند؛ تعصبات و احساسات مذهبی را وارد میدان کنند. این، چیز بسیار خطرناک و مهمی است و دارند این کار را می کنند. دستهای سیاست بیکار نیستند. ما همه ی همتان باید این باشد که این خواست استکباری را خنثی کنیم. همه باید هشیار باشند؛ ملت ما، زبندگان ما، مبلغان ما، روحانیون پرتلاش و خدوم ما، همه و همه توجه بکنند که حرکتی و اظهاری که به این نقشه ی دشمن کمک بکند، از آنها نباید سر بزند.

ما دیدیم در داخل جامعه ی خودمان که کسانی از طرف دشمنان تحریک شدند - با نشانه، نه از روی حدس؛ حقیقتاً از طرف دشمنان تحریک شدند - تا به عنوان دفاع از تشیع، به عنوان زدن سنگ تشیع به سینه، کارهایی بکنند و حرفهایی بزنند که طرف مقابل را، جامعه ی اهل سنت را، آشفته کند؛ دلهای آنها را منقلب بکند. دشمن با این وسیله وارد میدان شد؛ پول خرج کرد. این را ما دیدیم، اطلاع داریم.

جامعه ی شیعه باید با متانت راه خودش را ادامه دهد. ما «الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولاية امیرالمؤمنین» را رها نمی کنیم؛ ما تمسک به ولایت علی بن ابیطالب (علیه السلام) - که نعمت بزرگ خداست - را محکم نگه می داریم؛ اما با کسی که به این حبل متین تمسک نکرده است، دعوا هم نمی کنیم. این وظیفه ی جامعه ی تشیع است. آنچه که دشمن می خواهد، این است که با هم اختلاف کنیم.

وظیفه ی جامعه ی تسنن هم همین طور است. برادران اهل تسنن هم بدانند که نقشه ی دشمن، ایجاد اختلاف است، ایجاد تعصب است، برادرکشی است؛ به کمتر از برادرکشی هم راضی نمی شوند. ببینید الان در بغداد و شهرهای مختلف عراق چه می کنند! مسجد شیعه، مسجد برائا، حرم مطهر امامین عسگریین، مسجد کوفه، هر جا دستشان برسد، هر جا يك جمعی که فکر می کنند آنها شیعه اند، آنجا انفجارات درست می کنند و انسانهای بی گناهی را به قتل می رسانند. این را دشمن می خواهد. دشمن دارد آنها را تغذیه ی مالی می کند؛ سرویسهای جاسوسی امریکا و اسرائیل پشت سر این گروههای افراطی و تکفیری هستند، ولو عوامل و پیاده نظامشان هم خبری ندارند که پشت سر قضیه چیست؛ اما رؤسایشان می دانند. این را امریکا می خواهد. لذا آنها هم بایستی بیدار و متوجه باشند.

امروز بیداری اسلامی و حرکت به سمت دستیابی به ارزشهای والای اسلامی، يك جان تازه ای گرفته است. در همه ی دنیای اسلام، بخصوص جوانها، باسوادها، دانشگاهیها، دانشجویها، طبقه ی فهمیده و همه ی عامه ی مردم، میلشان به اسلام و حاکمیت ارزشهای اسلامی، با سی، چهل سال قبل قابل مقایسه نیست. بیداری اسلامی شروع شده است. آنها هم از همین می ترسند؛ می خواهند همین را نابود کنند. نگذارند این بیداری اسلامی، این حرکت عمومی در دنیای اسلام، به وسیله ی نقشه ی دشمن خنثی بشود که عبارت است از: به جان هم انداختن شیعه و سنی. در دعوی مذهبی وقتی که دو طرف با تعصب با یکدیگر مشغول بحث و جدل می شوند، بسیاری از حرفهای منطقی لگدمال خواهد شد. حرفهای منطقی را هم دیگر کسی نمی شنود. نگذارند؛ بخصوص روشنفکرانشان و علمایشان مراقب باشند، نصیحت کنند و اعلان کنند این اتحادی را که ما دنبالش هستیم و مکرر گفته ایم. سیاستمدارانشان هم همین طور؛ رؤسای کشورهای اسلامی بدانند: عزت و اقتدار اسلام، قوت آنهاست؛ قوت جمهوری اسلامی، مایه ی پشتگرمی آنهاست. از اول پیروزی انقلاب، تبلیغات سیاسی دشمنان انقلاب، بنا را بر این گذاشت که مسلمانان اطراف جمهوری اسلامی را از دولت جمهوری اسلامی بترساند؛ سعی شان این شد که کشورهای عربی، کشورهای خلیج فارس، آن طرف تر و آن طرف تر را از جمهوری اسلامی بترسانند. بیست و چند سال است اینها دیده اند که جمهوری اسلامی به هیچ همسایه ای، به هیچ غیرهمسایه ای و به هیچ کشوری تعرض نکرده است؛ اگر تعرضی هم شد، از طرف يك دولت عربی شد. همین صدام بدعاقبت هم به ما حمله کرد، هم به کویت حمله کرد؛ اگر فرصت پیدا می

کرد، به کشورهای دیگر عربی هم حمله می کرد. از طرف ایران، هیچ گونه تعرض و تجاوزی به هیچ کدام از این کشورها نشده است؛ این را دیده اند. باید بدانند عزت اسلام و عزت جمهوری اسلامی، مایه ی قوت آنهاست. امریکا از ضعف دولتهای اسلامی استفاده می کند و به آنها زور می گوید. اگر قوی باشند و پشتگرمی داشته باشند، نمی تواند زور بگوید. امریکا به دولت غاصب صهیونیست باج می دهد، از دولتهای عرب باج می گیرد! اگر دولتهای عرب به یک قدرت عظیم متکی باشند، مجبور نخواهند بود دیگر باج بدهند.

این که امروز دنبالش هستند، چندی است که در خبرها و تحلیلهای و حدسههای مفسران سیاسی شان مطرح می شود و واقعیت هم همین است که امریکاییها دنبال این هستند که یک اتحادی متشکل از امریکا و انگلیس و بعضی دولتهای عربی علیه جمهوری اسلامی ایران درست کنند. دولتهای عربی باید خیلی بیدار باشند؛ باید حواسشان خیلی جمع باشد. اتحاد دو دولت نجس نجس و دشمن با مصالح مسلمین علیه یک ملت مسلمان؛ یک ملتی که در راه اسلام این همه مجاهدت کرده است، این همه برای عزت اسلام مایه گذاشته است، این قدر جوان در راه نگه داشتن این پرچم سربلند قربانی کرده است؛ کسی با دو رجس نجس متحد بشود علیه یک چنین ملتی؟! که البته فایده ای هم نخواهد کرد. یک روزی بالاتر از این اتحاد را هم کردند؛ امریکا و انگلیس و شوروی و همه ی اروپا و بسیاری از همین کشورهای عربی در جنگ تحمیلی علیه جمهوری اسلامی با هم متحد شدند؛ هدف هم این بود که قسمتی از خاک ایران را به وسیله ی این بدبخت روسیاه بدعاقبت تصرف کنند و جمهوری اسلامی را بی آبرو کنند و بگویند نتوانست خاک خودش را حفظ کند؛ هشت سال هم زور زدند و همه ی نیرویشان را به کار گرفتند، آخر هم هیچ غلطی نتوانستند بکنند. حالا هم همان طور است. توطئه ی آنها علیه نظام اسلامی به جایی نخواهد رسید. ولی باید بیدار باشند و مراقب باشند در دام دشمنان نیفتند. هر چه جمهوری اسلامی از لحاظ علمی، از لحاظ فن آوری و از لحاظ اجتماعی قدرت پیدا کند، این قدرت متعلق به دنیای اسلام است؛ یک وزنه ی سنگینی در کفه ی دنیای اسلام است.

انرژی هسته ای که برای ملت ایران یک دستاورد بومی است، افتخار اینجاست. این، برای دنیای اسلام مایه ی افتخار است. اینکه حالا بنشینند امریکاییها و انگلیسیها و چند تا از دولتهای عربی - یکی یا چند تا - راجع به انرژی هسته ای ایران و اینکه باید ما نگذاریم، باید تحریم کنیم، باید چه کنیم، باید خیال اسرائیل را از این جهت آسوده کنیم، با هم بحث کنند، این از طرف دولتهای اسلامی یک خطای سیاسی است. دولتهای اسلامی باید افتخار کنند؛ باید بدانند این قوت، قوت آنهاست.

البته ملت ایران بدون تردید از حق خود نمی گذرد و مسئولان کشور هم حق ندارند از حق ملت ایران صرف نظر کنند.

خداوند ان شاءالله عید مبارک غدیر را بر همه ی شما مبارک کند؛ بر همه ی ملت بزرگ ما مبارک کند؛ بر همه ی امت اسلامی مبارک کند. و ان شاءالله خدای متعال به عظمت امیرالمؤمنین و به مبلغ شخصیت امیرالمؤمنین در این روز به این ملت عیدی عنایت کند. و قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی و خشنود فرماید.

و السلام علیکم و رحمةالله